

Nieuwsbrief 29 – September 2010

**CLINIC Disc Golf Slotterpark;
zondag 17 oktober 2010, 14.00-16.00 uur.
Verzamelpunt : informatiebord bij de brug naar
het zwembadeiland.**

Maart 2010 is een Disc Golf-parcours geopend in ons park. Is het een aanwinst of niet? We proberen het eerst zelf uit. Jeroen Oort van Frisbee Workshops neemt de juiste discs mee en gaat ons inwijden. Deelnemen is gratis, maar op eigen risico. Aanmelden is niet nodig.

Aankondiging

Zondag 23 januari 2011:aanvang 13.30 uur.
Lezing met aansluitend een Nieuwjaarsborrel.
Info: 020-6990067

Gezocht:

Enthousiaste vrijwilliger die onze bestaande website www.vriendenvandeslotterplas.nl regelmatig wil actualiseren en verfraaien met foto's en korte filmpjes. Wie wil en kan dat?
Bestaande website is gemaakt in het programma Joomla. Contact: info@vriendenvandeslotterplas.nl

Slotterplasconferentie uitgesteld

Bij een informeel gesprek tijdens het culinaire festival op 25 september met portefeuillehouder Paulus de Wilt, vroegen wij wanneer wij een uitnodiging kunnen verwachten voor deelname aan de voorbereiding van de beloofde Slotterplasconferentie aan het eind van het jaar/begin volgend jaar. De heer de Wilt antwoordde dat de conferentie inmiddels verschoven is naar september 2011. Dit betekent niet dat de plannen voor de oevers tot die tijd stilgelegd worden. De plannen die momenteel in voorbereiding zijn voor een tijdelijke bioscoop met ruimte voor culturele activiteiten op de landtong gaan gewoon door. Er zijn 7 ontwerpen binnengekomen die eerdaags door een jury bekeken gaan worden.

We hebben nogmaals duidelijk gemaakt dat, hoe fraai de uitslag van de prijsvraag er misschien ook uit ziet, wij bebouwing, ook al is deze tijdelijk, volstrekt onacceptabel vinden. De heer De Wilt zegde ons toe dat het winnende ontwerp nog in alle openbaarheid besproken zal worden.

Daar vertrouwen wij dan op....

Bomenexcursie in het Slotterpark

Het is vrijdag 9 juli en de het is buiten ruim 32°. Om 15.00 uur worden twaalf belangstellenden bij de brug naar het Zwembadeiland aan de Allendelaan opgewacht door Caroline Elbers, ontwerper openbare ruimte Nieuw West, Patrick Tramper projectmanager Slotterpark en Hanno Klein, projectleider Slotterpark.

Aanleiding voor deze excursie is het bericht in de Westerpost dat er een vergunning is verleend voor het kappen van 254 bomen. Vandaag gaan de deelnemers de staat van onderhoud van de bosvakken op het Grote Parkeiland eens nader bekijken. Maar eerst lopen we over het zwembadeiland waar aan de rechterkant een enorme muur van monumentale bomen opdoemt. Het zijn voornamelijk essen, die de Allendelaan volledig aan het zicht en het gehoor onttrekken. Prachtig en heel karakteristiek voor het Slotterpark. Maar bij nadere beschouwing staan hier vooral heel dunne bomen met alleen wat groen in de kruin. 'Hier zal op een bepaald moment ingegrepen moeten worden, deze bomen kunnen zich uiteindelijk zo niet staande houden' vertelt Caroline Elbers.

De route vervolgens komen we over de brug op het Grote Parkeiland. Ook hier grote bosvakken met ondermeer zomereik, es, iep, taxus, den en spar. En ook hier is onderhoud dringend nodig. 'Ingrijpen kan op verschillende manieren en wij hebben ervoor gekozen om het huidige karakter van het park zoveel mogelijk te behouden' legt Caroline uit. Dit betekent dat er zeker geen hele bosvakken zullen worden gekapt maar dat geprobeerd wordt het bos in fases te verbeteren. Een aantal dode, zieke en zwakke bomen wordt weggehaald zodat de gezonde bomen die blijven staan meer ruimte krijgen. Zo kunnen ook

struiken en lagere groeiers zoals haagbeuk en veldesdoorn zich ontwikkelen.

Ter verlevendiging van het zicht zullen aan de randen van de bosvakken heesters worden geplant: meidoorn, liguster, kornoelje, krentenboom, rododendron en hortensia en in de bermen ook lage beplanting: smeerwortel, ooievaarsbek, vogelmelk en andere bolgewassen. Hier en daar worden de solitaire bomen aangevuld, bijvoorbeeld de vleugelnoot en de wilde kastanje. Om bezoekers van al dit moois te laten genieten worden enkele banken verplaatst naar plekken met beter zicht op het groen en op het water.

Het voornemen is om in de toekomst aan de zuidzijde van het Grote Parkeiland langs de rand van het eilandje in de plas moerasbeplanting aan te brengen en iets verderop tegenover de nieuwbouw van Meer en Oever staat de aanleg van een nieuw eilandje gepland.

Al kijkend, luisterend en discussiërend lopen we verder om ter afsluiting een bezoek te brengen aan de Laan van Verdienste. Hier zijn in april 2010 vier zoete kersen geplant voor bewoners die zich op speciale wijze voor stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer hebben ingezet. Om 17.00 uur zijn we weer terug bij het beginpunt, waar we de rondleiders bedanken voor de leerzame en - ondanks de warmte - aangename excursie.

Over schoonheid en natuur in het Sloterpark

Door: Ir. Ing. Ronald Buiting, 2005(ingekorte versie)
Bron: Wikipedia – Sloterpark

Bossen en bomen vervullen in parken als het Sloterpark. Zij bieden een mooie natuurlijke omgeving waarin de bewoners zich kunnen ontspannen (*recreatiefunctie*), en scheppen voorts een geschikt leefmilieu voor planten en dieren in de stedelijke omgeving (*stadsnatuurfunctie*).

Elke vier à vijf jaar zijn beheerders druk bezig met het markeren (blessen) van de te verwijderen bomen. Deze bomen worden daarop geveld en het hout wordt afgevoerd. Meestal gaat het daarbij om gezonde bomen. De vraag waarom gezonde bomen moeten verdwijnen wordt dan ook vaak gesteld. Zijn 'zagende' beheerders werkelijk op zoek naar schoonheid en natuur?

Stamtalreductie van 6.000 naar 80

De bospercelen in het Sloterpark zijn aangeplant met plantaantallen tussen de 3.000 en 6.000 bomen per hectare (100 x 100m). De bomen stonden direct na de aanleg dus als haren op een hond! Wat opvalt is dat er op dit moment nog 200 à 300 bomen per hectare staan. In de volwassen fase (over 30 tot 40 jaar) is dit aantal nog verder teruggelopen en staan er op die zelfde hectare nog maar 80 bomen. Dit zijn dan wel bomen met een dikke stam en goed ontwikkelde mooie grote kronen. Dit proces, waarbij het aantal bomen met de leeftijd van het bos daalt (bosbouwers noemen dat stamtalreductie), zien we niet alleen in beheerde bossen. Ook in natuurlijke bossen, waar de mens zich niet actief met het beheer 'bemoeit', vindt deze ontwikkeling plaats. Verschil is wel dat één hectare bos in een natuurlijke situatie in de beginfase nog veel meer bomen herbergt. Soms loopt het aantal jonge bomen op tot 200.000 stuks per hectare (20 bomen per m²). Op één of andere manier daalt het aantal levende bomen dus als de leeftijd van het bos stijgt. Men denke in dit verband aan het proces van verdringing, waarbij sterke bomen de zwakke broeders overvleugelen, daarbij geholpen door insectenplagen, stambreuk door storm, ijzel of fysiologische ouderdom. Binnen een aantal jaren is de opgevallen plek dan weer bedekt met opslag van jonge bomen. En dan begint alles weer van voor af aan.

Laten regelen van de bosontwikkeling door de natuur

Het door de natuur laten 'regelen' van de bosontwikkeling is dus in principe een mogelijkheid. Op een aantal plaatsen in Nederland gebeurt dat ook. Het gaat hier overigens om kleine oppervlaktes. Verwacht mag worden dat door niet in te grijpen het bos zich spontaan richting een natuurlijk bos zal ontwikkelen. Toch kleven er ook een aantal belangrijke bezwaren aan de sturing door de natuur.

Voorkomen van grootschalige catastrofes

Het is bijvoorbeeld niet ondenkbeeldig dat een ongestuurde ontwikkeling tot zware stormschade leidt. Bomen zullen in hun poging de buurboom voor te blijven namelijk zo min mogelijk in dichte groei 'investeren', terwijl ze wel (sterk) in hoogte toenemen. Het is duidelijk dat hierdoor de stabiliteit van de bomen en dus van de bospercelen in gevaar komt. In de natuur zijn zulke grootschalige calamiteiten geen probleem. Het maakt voor de natuur niet uit of een stuk bos omwaait of door sneeuw in zijn geheel wordt neergedrukt. Voor een stadspark ligt dat anders. Daar zijn grootschalige calamiteiten zeer ongewenst. Een door windworp geveld parkbos staat niet één, twee, drie weer op de been (de bosbeelden in het Sloterpark zijn ongeveer 40 jaar oud). Meestal gaan er tientallen jaren overheen voordat het 'oude' bosbeeld weer terug is. In de tussen liggende tijd kan het park de gewenste functies niet optimaal vervullen. Het garanderen van de stabiliteit is dus een belangrijke reden om toch regelmatig in de bossen in het park in te grijpen. Door bomen te verwijderen krijgen de buurbomen de kans hun stabiliteit te vergroten.

Omgaan met een onnatuurlijke uitgangssituatie

Maar ook de ontstaansgeschiedenis van het Sloterpark zorgt ervoor dat ingrijpen noodzakelijk is. Het park kent namelijk, net als de meeste bossen in Nederland, een erg onnatuurlijk uitgangssituatie.

De meeste percelen zijn namelijk aangelegd als monocultuur van zomereik, es of iep. Daarnaast is het park tot in de 90-er jaren volgens een houtteeltkundige traditie beheerd. Pas de laatste jaren is daarin verandering gekomen.

Door deze onnatuurlijke uitgangssituatie is het niet mogelijk om bij de verdere ontwikkeling van het park louter en alleen op natuurlijke processen te vertrouwen. Gebeurt dat wel dan krijgen de spontane processen geen kans. En die zijn op dit moment overal in het park te herkennen. Zo hebben zich op veel plaatsen onder de monoculturen van es, zomereik en iep soorten als haagbeuk en veldesdoorn gevestigd en zijn ook groepen met struiken tot ontwikkeling gekomen. Het is de uitdaging deze kansen optimaal te benutten! Maar dan moet er wel worden ingegrepen. Dat kan bijvoorbeeld door plaatselijk groepsgewijs zomereik, es en iep weg te kappen, waardoor de struiken, haagbeuken en veldesdoorns meer ruimte krijgen. Een andere mogelijkheid is de schaarse bijmenging van afwijkende boomsoorten in het kronendak vrij te zetten, waardoor meer gemengde bossen ontstaan. Eigenlijk is er dus sprake van een paradox. Juist door in het Sloterpark in te grijpen worden de bossen natuurlijker en gevarieerder. Niets doen, waarbij de ontwikkelingen louter aan de spontane processen wordt overgelaten, leidt tot minder natuur en een (veel) lagere beeldkwaliteit.

Ingrijpen en veiligheid

Bomen in bosverband verkeren dus in een voortdurende concurrentiestrijd. De verliezende bomen blijven uiteindelijk als staand dood hout achter. Na enige tijd vallen ze om en is er sprake van liggend dood hout. Het gaat daarbij om grote hoeveelheden. In een natuurlijke situatie, bijv. in oerbosreservaten in Polen, kan de hoeveelheid dood hout oplopen tot 30% van de levende biomassa (100m³ per hectare, in het Sloterpark op dit moment < 0,5m³/ha).

En dat past dus niet bij de functies van het Sloterpark. Daarvoor wordt het park gewoon te druk bezocht: dood hout zal op de meeste plaatsen een gevaar voor recreanten opleveren (denk aan vallend dood takhout en omvallende bomen). Daarnaast bestaat de kans dat de toegankelijkheid van het park wordt beperkt als dode bomen en takken bij voortdurend over wegen en paden vallen. De "niets doen aanpak" is dus eigenlijk geen optie: al snel wordt de situatie veel te gevaarlijk.

Tijdens het uitzetten van een dunning wordt met dit gevaar rekening gehouden. Met name bomen in de buurt van wegen en paden (bomen die staan binnen een afstand van 1,5 keer de boomhoogte van het pad) worden nauwkeurig beoordeeld. Kwijnende, zieke en dode bomen of bomen die mechanisch zwak zijn en die een pad of weg kunnen bereiken worden gemarkeerd. Ze worden vervolgens geveld en afgevoerd.

Dit alles betekent overigens niet dat alle dode en kwijnende bomen uit het Sloterpark moeten verdwijnen. Kwijnende of dode bomen die geen gevaar vormen, bijvoorbeeld doordat ze ver genoeg van paden en wegen staan, moeten juist wel worden gehandhaafd. Dood hout vormt namelijk een essentieel onderdeel van het ecosysteem bos. En de voorraad dood hout in het Sloterpark mag (op veilige plaatsen) in de komende periode best wat omhoog!

Parkbeheer moet, het doet de natuur en schoonheid goed!

Om een mooi en stabiel bos in het Sloterpark te krijgen (en te behouden), moeten dus om de vier à vijf jaar worden ingegrepen. Er verdwijnen dan een aantal bomen maar er komen mooiere bomen en mooiere bosbeelden voor terug. Het uiteindelijke resultaat is een gezond, stabiel, risicoarm en recreatief aantrekkelijk park! Het is dus waar: door zagende beheerders ontstaat meer schoonheid en natuur.

Tienduizenden vogelnestjes

Hoe warm het deze zomer ook was, het rondje Sloterplas bleef populair bij de joggers. De peentjes die daarbij gezweet werden, hadden dit jaar gezelschap van hun wilde familie. Velden witte parasollen stonden er. De wilde penen waren massaal in bloei geschoten.

De Wilde Peen (*Daucus carota*) is een leuk tweejarig plantje. Het eerste jaar verzamelen ze voedsel in hun penwortel, die niet oranje maar dun, wit, vezelig en vertakt is. Het tweede jaar gebruiken ze dit voedsel om te bloeien en zaad te maken. Dan worden ze tot wel een meter hoog. Net als bijvoorbeeld Fluitekruid is de Wilde Peen een schermbloemige. Van een afstandje lijken ze wel wat op elkaar. Van dichterbij zijn niet alleen de bladeren en stengels heel verschillend, maar ook de schermen. Speciaal aan de schermen van de Wilde Peen is dat middenin tussen de witte bloemetjes soms een onvruchtbaar zwartpurperen bloemetje bloeit, net alsof daar een insect zit. Maar het opvallendst is dat de buitenste stralen van het scherm zich omhoog samenvouwen na de bloei. Als de zaden gaan rijpen, zie je overal deze vogelnestjes met aan de buitenkant de grote opengespleten schutbladeren. En terwijl u deze bewondert, valt vanzelf uw oog op de prachtige zaden. Ook totaal verschillend van die van Fluitekruid.

De Wilde Peen is een belangrijke waardplant voor de Koninginnepage. Dat wil zeggen dat deze vlinder zijn eitjes hierop legt, en haar rupsen zich er dik en vet aan vreten. De Koninginnepage plant zich wel in België en in ons Limburg voort, maar komt verder noordelijk vooral als zwerver voor. Ziet u deze schitterende vlinder bij ons in het Sloterpark dan horen wij dat graag van u. En zeker als u rupsen van haar op onze wilde wortels ziet.

Kano-excursie 5 september

Op deze prachtige nazomervrijdag verzamelden zich omstreeks 11.00 uur bij het Watersportcentrum 22 vrienden van de Sloterplas om deze per kano te gaan verkennen.

Het gezelschap verdeelde zich over zes Canadese kano's voor drie personen en vijf eenpersoonskajaks. Eerst werd de plas overgestoken. Langs Torenwijk varend kwamen wij in de gracht langs de grote nieuwbouwpanden van Meer en Oever en na de brug van de President Allendelaan (nr. 751) gepasseerd te zijn arriveerden we bij het Ruige Riet. Daar voerde een smalle sloot ons rechtsaf, tussen rietkragen en onder laaghangende takken, door de randzone van dit prachtige wilde natuurgebied.

Op een der smalste delen, nabij de heemtuin, was een voordien al laaghangende boom tijdens de wind en regen van eind augustus inmiddels geheel omgewaaid en in het water hangend leek deze onze doortocht te versperren. Gelukkig werd er via een kronkelroute langs de in het water liggende takken toch nog een kleine doorgang ontdekt waar een kano onder een boogvormige tak net doorheen kon. Na deze proeve van bekwaamheid in het kanovaren goed doorstaan te hebben arriveerden de kanovaarders bij de Drijfsijs. Daar stond onze penningmeester, Emmy Groot, ons op te wachten met vruchtensap.

Na deze korte pauze werd de tocht voortgezet onder de kunststofbrug (nr. 699) door die naar het Ruige Riet leidt. Daarna gingen we verder door de naamloze gracht evenwijdig aan de Wessel Gansfortstraat, die passagiers van het 'Rabootje' ongetwijfeld herkennen van een der tochtjes rondom het Ruige Riet. Vervolgens passeerden we de twee jaar geleden gebouwde 'schuine brug' (nr. 700) die het Sloterpark tegenwoordig met het Eendrachtspark verbindt. We voeren langs het Geuzeneiland met manege, en linksaf langs Sportpark Ookmeer. Toen het rondje om het Geuzeneiland gemaakt was splitste de groep zich. De deelnemers die een korte route wilden varen keerden van hieruit langs Torenwijk varend weer terug. De anderen maakten een grotere tocht die ons door de wateren van Tuinstad Slotermeer voerde. Dit was een soort ontdekkingstocht door grachten en smalle tunneltjes waar zelden een vaartuig doorheen gaat.

Eerst voeren we door de gracht evenwijdig aan het Eendrechtspark. Deze gracht heeft evenals de meeste grachten in deze omgeving geen naam.

Na enige tijd kwamen we bij het zogenaamde 'Scholeneiland', dit is een buurtje met witte huizen, gebouwd in de jaren tachtig, maar het heeft de naam behouden die dit eiland in de jaren vijftig had gekregen vanwege de aanwezigheid van noodscholen. Daarna gingen we de naamloze gracht in evenwijdig aan het Jan de Louterpad. Je ervaart dat je hier echt in de tuinsteden bent. Woningen in het groen met hoge bomen langs het water.

Als je deze omgeving voornamelijk kent als fietser, dan is het toch een interessante ervaring om dit deel van Slotermeer eens vanaf het water te aanschouwen. Je had hier ook een mooi en verrassend uitzicht op het hoog boven het water uittorende Tuinstadhuis.

Vervolgens passeerden we de pas gerestaureerde 'Verfdoos' aan de Slotermeerlaan. Ook onder deze laan ligt een tunnel (nr. 614), het langste van alle zes tunnels die we passeerden. Hier kan een kano met opvarende in de breedte, diepte en hoogte net doorheen. Je hebt de indruk door een soort rioolbuis te varen. Dus niet geschikt voor claustrofobes. Na het passeren van de tunnel kwamen we langs het blauwe gebouw van het 'Blue Square Hotel'.

Onder de volgende brug (nr. 615), op de hoek van de Frans Bastiaansestraat, was de doorgang afgesloten met een hek. Daar geplaatst om ganzen tegen te houden. Gelukkig was dit hek te openen en konden we verder rechtsaf door de gracht achter de huizen van de Burgemeester Eliasstraat en langs het Noorderhof.

Aan het einde van deze gracht gingen we weer door een smalle tunnel (nr. 617) en kwamen in het haventje aan de Noordzijde.

Vorbij de hoge muren van de bastions kwamen we weer op het ruime sop van de Sloterplas. We staken de plas over en voeren evenwijdig aan de oostelijke oever en de eilandjes aldaar weer terug naar het Watersportcentrum. Daar was het inmiddels een gekrioel van kinderzeilbootjes en surfplanken. Een prachtig kleurig geheel. Ook voeren er zeilbootjes voor gehandicapten, de 'Sailibility'.

Uitrustend op het prachtige onlangs opgeknapt terras van het Watersportcentrum konden de kanovaarders napraten over hun tocht. Het is zeker voor herhaling vatbaar.

Erik Swierstra

Renovatie Watersportcentrum Sloterplas

De deelnemers aan de kanotocht van 5 september hebben kunnen constateren dat de in het afgelopen half jaar uitgevoerde opknopbeurt van het Watersportcentrum een mooi resultaat heeft opgeleverd.

De entree met toegangshek is sterk verbeterd, het was hier vroeger een beetje rommelig, nu is er een mooi schuifhek en daarvoor een ruime fietsstalling met nietjes. Ook het parkeerterrein is gehersprofileerd en er is een grasheuvel aangelegd tussen de Watersportvereniging en het Watersportcentrum. Het is zeker op mooie zomerdagen een mooie plek om te verblijven.

Voor het gebouw is een riant terras aangelegd en in het gebouw is een en ander verbeterd, de balie en de keuken zijn uitgebreid, zodat hier op aangename wijze een consumptie kan worden gebruikt. Zeker de moeite van een bezoek waard, ook als je niet het water opgaat.

Internationaal weekend van de Kano- vereniging Sloterplas

Op het eerste weekend van september vond weer het jaarlijkse internationale kanoweekend van de Kanovereniging Sloterplas plaats. Op dit evenement komen vele tientallen kanoïefhebbers uit binnen- en buitenland af. Zij nemen hun eigen kano's mee om daarmee vanaf het kanoverenigingsgebouw op het watersporteiland gezamenlijk tochten op de Sloterplas en verder in Amsterdam te maken. Er werd overnacht in tentjes, die op het watersporteiland werden opgezet.

Op zaterdagavond was er een kanotocht door de Amsterdamse grachten met verlichte kano's, op zondag wedstrijden op de Bosbaan.

Kroniek Osdorpse oevers, deel 13

25 september – Inmiddels zijn 7 ontwerpen door kunstenaars voor een tijdelijke bioscoop met ruimte voor culturele activiteiten op de landtong binnengekomen die door een jury worden beoordeeld.

Het winnend ontwerp wordt, volgens Paulus de Wilt, nog in alle openbaarheid besproken.

Activiteiten Osdorpse oevers

- Diverse **kunstactiviteiten** in de zomermaanden zoals schilderen (stippeltjes) en mozaïeken. De randen om een aantal boomperken zijn met mozaïektegeltjes verfraaid.

- **Iftar na zonsondergang** op 3 september. Aan een enorme lange en brede tafel langs het water werd gegeten door een paar honderd bewoners uit alle delen van Nieuw West. Op de catwalk in het midden van de tafel werd een modeshow gegeven. Ook was er muziek, cabaret en tafelvuurwerk. Het was een geslaagd ontmoetingsevenement.

- **Culinair Festival Amuse** op 25 september met een koekjesbakwedstrijd, soep maken en bierbrouwen van Sloterplaswater op een vlot aan de landtong. Tot slot samen eten op de oever met honderd bewoners, opgevrolijkt met live, niet versterkte muziek. Eveneens een gewaardeerd ontmoetingsevenement.

Sloterplasbier!

Sloterplas Festival 2010

Een impressie van Erik Swierstra

Op de prachtige zomerse zondag 27 juni 2010 bezocht ik de activiteiten van het Sloterplasfestival aan de noordelijke oevers van de Sloterplas. Zowel langs de Noordzijde, tussen Terras Oostoever en het bastion tegenover de Burg. Rendorpstraat, als op het terrein van het Sloterparkbad was er van alles te beleven, maar gewoon rustig genieten van de schoonheid van de Sloterplas en zijn oevers kon ook en was eigenlijk ook de kern van de zaak.

Kenmerk van alles was dat er een prettige relaxte sfeer was zonder nare agressieve toestanden en zonder vervelende herrie. Kortom een goede locatie om een ontspannen zomerzondag op een prettige wijze door te brengen. Het prachtige weer droeg hier ook zeker aan bij.

Regelmatig wordt er vanuit de gemeente, stadsdeel etc. gezegd dat er meer 'reuring' moet zijn aan de Sloterplas, maar telkens duikt de vraag op wat dit dan moet inhouden, en ook wat juist niet. Als we vaker festiviteiten kunnen beleven zoals op deze zondag, dan zou dit een goede zaak zijn. Meer drukte hoeft niet, een beetje gezelligheid volstaat.

Het blijkt dat de oevers van de Sloterplas op diverse plekken en momenten een soort 'paradijs' in Amsterdam zijn. Maar dat heeft natuurlijk alles te maken met de sfeer, de mensen, het weer en natuurlijk het geluid. Op zondagmiddag was aan dit deel van de Sloterplas het gebonk van harde herrie, die helaas zo vaak gepaard gaat aan evenementen, gelukkig afwezig. Wel waren er diverse kleinschalige muziektredens in de open lucht. Er was een prettige ontspannen vakantiesfeer. Hiervoor hoef je niet noodzakelijkerwijze naar Zuid-Frankrijk. Ook in Amsterdam Nieuw-West kun je zo een vakantiegevoel beleven.

Boulevard Noordzijde

Zo was er onder de bomen aan de Noordzijde een blazersorkest dat prettige muziek maakte, er was een koor met Spaanse muziek, er was een optreden van een kunstenaar, er waren vertellers, er waren acrobaten en diverse andere artiesten.

Verder kon je onder de prachtige iepenlanen langs de Noordzijde rustig langs de kraampjes lopen waar diverse beeldende kunstenaars hun producten

hadden uitgesteld. Ook waren er her en der hapjes en drankjes verkrijgbaar die je op bankjes onder de bomen kon nuttigen. Deze boulevard, die ruim een halve eeuw geleden is ontworpen om te kunnen 'flaneren' van de Oostoever naar het Strandbad aan de Westoever, ligt er meestal stil en verlaten bij. Maar op deze dag was er de levendigheid en gezelligheid die deze plek zo lang gemist heeft en er toch blijkt te kunnen bestaan. Ook het vaak zo lege terras Oostoever vertoonde een gezellige levendigheid met muziek, hapjes en drankjes, zonder dat het leidde tot vervelende drukte. Het was er op de ochtend, middag en avond prettig toeven in de zon, met het prachtige uitzicht op de plas.

Sloterparkbad

Het buitenterrein van het Sloterparkbad, dat er het laatste decennium meestal zo levenloos bij lag, was nu eindelijk eens toegankelijk voor de gewone Amsterdammers die niet bereid waren een hoop geld uit te geven aan een commerciële exploitant en gewoon konden genieten van de prachtige parkaanleg langs de oevers van het vroegere strandbad.

Vanaf 1957 was het hier decennialang op prachtige zomerse dagen zoals nu, een drukte van belang met strandbadbezoekers. Daarna was het jarenlang stil. Nu konden we eindelijk (weer) genieten van dit prachtige stukje Sloterplasoever. Een ontbijt, picknicken, wat muziek, verhalenvertellers, voor de kinderen gewoon wat zwemmen en spelen in het water, meer heeft een mens eigenlijk niet nodig om zich hier te vermaken, zittend op het gras onder de prachtige grote bomen. Als ook de rest van het terrein een beetje opgeruimd en schoongemaakt wordt, de toegankelijkheid wat vergroot wordt en de bekendheid wat toeneemt kan Amsterdam er op simpele wijze een prachtige recreatieplek bij krijgen. Ook prachtig zijn de twee eilandjes ertegenover, die de scheiding vormen tussen het water van het strandbad en de eigenlijke Sloterplas. Vroeger kon je er alleen zwemmend of met een bootje komen, sinds er loopbruggen liggen kun je er ook wandelend naar toe. Van hieraf kon je dit weekend per pendelboot naar de overkant van de plas in Osdorp.

Het valt te hopen dat deze 'openstelling' van dit terrein een begin vormt van een nieuwe toekomst waarin dit op prettige wijze weer beschikbaar komt voor het publiek uit de Westelijke Tuinsteden dat graag rustig onder de hoge bomen wil genieten van de schoonheid van dit stukje Amsterdam. Eigenlijk is het genoeg om het hek open te zetten, een ontbijt of picknick te organiseren, een beetje muziek maken en wat kunstenaars uit de buurt verder kunnen bedenken. Het hoeft helemaal niet grootschalig, pretentief en commercieel te zijn. Liever niet. Gewoon eenvoudig kunnen genieten van de schoonheid van de Sloterplas op mooie dagen in de zomer of andere jaargetijden volstaat.

Evaluatie Sloterplasfestival

In de onlangs gehouden evaluatie waar ook de VVS bij betrokken was, hebben wij de volgende verbeteringen naar voren gebracht: de communicatie naar bewoners, meer bootverbindingen naar de

verschillende oevers en minder geluidsoverlast van de programmering op de Osdorpoever door verplaatsing van het podium naar een andere plek. Ook wordt gedacht om de openingstijd van de vrijdag naar de zaterdagochtend te verschuiven zodat het festival twee dagen gaat duren. Al met al waren wij vol lof over dit festival dat vele afwisselende culturele activiteiten bood en dat steeds meer bewoners van Nieuw West trekt.

Lovelandfestival 14 augustus 2010

5^e housefeest aan de Sloterplas

De VVS heeft onze nieuwe deelraad over het Lovelandfestival een brief gestuurd. (zie www.vriendenvandesloterplas.nl) Want ondanks het verminderde geluid en andere bewonersvriendelijke maatregelen van de festivalorganisatie blijven wij massa-evenementen, die niets betekenen voor de bewoners van Nieuw West en niets toevoegen aan het imago van de Sloterplas maar wel schade en overlast veroorzaken, afwijzen.

Vereniging Vrienden van de Sloterplas

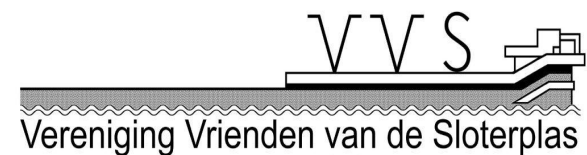
Opgericht 4 juni 2003

Bestuur:

Harriët Haakma Wagenaar – voorzitter
Tineke Stricker - secretaris
Emmy Groot - penningmeester
Tineke Rombout
Berta Tenner
Peter Stein
Wouter van der Wulp
Yvonne de Graaff

post@vriendenvandesloterplas.nl

www.vriendenvandesloterplas.nl

V.V.S – JAN TOORPSTRAAT 6 - 1062 BM AMSTERDAM - BANKNUMMER 9590123